

ANGELUS

Zpravodaj farností Hustopeče nad Bečvou, Špičky, Černotín a Bělotín

20. neděle v mezidobí

17. srpen 2014

číslo 33.

ročník IX.

20. neděle v mezidobí

Štíte nás, Bože, pohleď, popatř na tvář svého pomazaného!
Lepší je jeden den v tvých nádvořích než jinde tisíc.

(Žl 84,10-11)

1. čtení: Iz 56,1.6-7 2. čtení: Řím 11,13-15.29-32 Ev.: Mt 15,21-28

**Žalm 67 Ať tě, Bože, velebí národy,
ať tě velebí kdekterý národ!**

Tři období duchovního života (část 2.)

OBDOBÍ OSVĚCUJÍCÍ

Mentalitu pokročilých opět poznáme podle toho, jak poznávají a milují Boha. Se sebepoznáváním u nich roste poznání Boha, a to už nejen v zrcadle stvoření a v podobenstvích, ale v tajemstvích spásy. Seznamují se s nimi stále důvěrněji, zvláště ve škole svatého růžence, ve které o nich každý den rozjímají. O Boží velebnosti rozjímají nejen tehdy, když hledí na hvězdné nebe, rozbouřené mořské vlny, nebetyčné vrcholky hor, když myslí na dobrého Pastýře nebo na marnotratného syna. Velebnost Boží poznávají v zrcadle neporovnatelně dokonalejším, v tajemstvích vtělení a vykoupení. *I pokročilí občas kontemplují Boží dobrotu v přírodě a v podobenstvích, ale bližší je jim rozjímání o tajemstvích spásy.*

Pravda, nedošli ještě ke kruhové kontemplaci dokonalých, která se soustřeďuje na Boží dobrotu samu, ale duše už se spirálovitým způsobem zvedá k tajemstvím vtělení nebo dětství Krista, k jeho umučení, vzkříšení, nanebevstoupení a slávě. V těchto tajemstvích kontempluje svrchovanou Boží dobrotu, která se nám tak zázračně dává. S touto kontemplací dostávají pokročilí za věrnost a velkodušnost s darem rozumu i hojné světlo, kterým pronikají stále hlouběji do tajemství a poznávají jejich krásu, tak vznešenou a prostou, přístupnou pokorným, kteří mají čisté srdce.

V předcházejícím období se Pán zmocnil jejich citovosti. Nyní si podrobuje jejich chápavost, neboť ji osvobozuje od přílišného soustředění na malichernosti příliš světského poznání. Takto se vnitřní život duše zjednodušuje.

Pokročilí, když už takto nahlíží na tajemství života Ježíše Krista, zpravidla milují Boha nejen tak, že se chrání smrtelných a dobrovolných lehkých hříchů, ale také napodobují ctnostný život božského Spasitele: jeho pokoru, lásku, trpělivost. Zachovávají nejen přikázání, ale i evangelijní rady, chudobu, čistotu a poslušnost, nebo ducha těchto rad a vyhýbají se nedokonalostem.

I v tomto období bývá statečnost duše odměněna, ne však citovými útechami, ale hojnějším světlem v rozjímání a apoštolátu, živou touhou po spáse duší a darem vroucnější modlitby. Stane se, že duše bývá obdařena modlitbou pokoje, když je vůle takřikajíc spoutána Božím půvabem. Dále se jí snadno pracuje v apoštolátu, ve škole, v organizování náboženského života, atd. Miluje Pána Boha nejen z celého srdce, ale i „z celé duše“, celým svým životem, ale ne ještě „celou svou silou“, ani ne „celou svou myslí“, protože její duch ještě není stálý.

A co potom obvykle přijde? Něco podobného jako u začátečníků, kteří byli odměněni citovými útechami. Stává se, že z podvědomé pýchy si příliš zakládají na tom, že se dobře modlí, že dobře apoštolují, vyučují nebo kážou. Zapomínají, že to jsou dary Boží, proto je používají jaksi sobecky a to je neslučitelné s životem člověka, který se klaní Bohu v duchu a pravdě. Pracují pro Pána Boha a pro duše, ale přitom ani na sebe nezapomínají. Mimovolně hledají sebe samé i ve starosti o svět a zapomínají na i na Boží všudypřítomnost. Myslí si, že mají velké úspěchy v činnosti, ale je to klam. Mnoho si o sobě myslí, pokládají se za nenahraditelné a přeceňují svoje schopnosti. Nevidí svoji ubohost, ale chyby druhých ano. O jejich čistém úmyslu, usebrání a upřímnosti by se dalo často pochybovat. Sami k sobě nejsou upřímní, neboť základ jejich duše, jak praví Tauler, ještě zcela nenáleží Bohu; obětují mu jenom polovinu svých úmyslů. Svatý Jan od Kříže dodává, že „to jsou chyby kontemplujících pokročilých, kteří věří svojí obrazotvornosti a myslí si, že hovoří s Pánem Bohem a se svatými“ (Temná noc, kn. II., kap. 2); věří tedy zlomyslným klamům. A svatý Alfons učí, že v těch samých chybách žijí i lidé apoštolsky činní. Tyto chyby pokročilých se ukáží zejména v tom, že trpí, když musí přijmout názory jiných; proto v tomto období duchovního života může ztroskotat i jejich povolání. Z toho je vidět, že příliš nemyslí na Boží přítomnost a v Boží službě myslí více na sebe. Právě proto potřebují třetí očištění, důkladné očištění ducha, aby základ vyšších schopností byl také čistý. Bez tohoto třetího obrácení neprijdou nikdy k životu spojení, totiž ke zralému věku duchovního života.

Temná noc ducha

Tuto novou duchovní krizi popisuje svatý Jan od Kříže (Temná noc, II, 3 a násl.) s nejpodrobnějšími odstíny, jak ji prožívají duše hluboce kontemplativní, které mnohdy trpí nejen proto, aby se samy očistily, ale i za duše, za které se obětovaly. U dokonalých lidí horlivého apoštolského ducha tyto zkoušky nebývají tak zjevné, neboť jsou spojeny s utrpením v apoštolátu.

V čem vlastně spočívá tato krize? Duše je zbavená nejen citových radostí, ale též osvětlení v tajemstvích spásy a svých vroucných tužeb. Nedaří se jí už tolik v práci, ani při vyučování nebo hlásání Božího slova, na což byla tak pyšná a čím se vyvyšovala nad druhými. Je to čas velké vyprahlosti smyslové i duševní, obzvláště v modlitbě a v rozjímání. K tomu se někdy připojí i velká pokušení, ne právě proti čistotě a trpělivosti, ale proti víře, naději a lásce k Bohu a k bližnímu, které bývají pro duši velmi kruté a trápí ji. V tomto období duchovního života přijdou též velké těžkosti v apoštolátu: pomluvy, překážky, neúspěchy. Stává se dost často, že apoštola osočují a zahrnují nevděkem právě ti, kterým dlouho sloužil a pomáhal; ale právě proto je musí milovat s větší čistotou pro Boha a v Bohu. Trpné očišťování ducha můžeme tedy pojmenovat mystickou smrtí, nebo jak napsal svatý Pavel, smrtí starého člověka: „... starý člověk v nás spolu s ním byl ukřižován, aby ztratila svou moc hříšná přirozenost a my abychom už hříchu neotročili.“ (Řím 6, 6) Je třeba „odložit starého člověka s dřívějšími způsoby života, který je chtivý rozkoší, ... a stále si obnovovat mysl po její duchovní stránce a obléci člověka nového, který je stvořen podle Božího vzoru jako skutečně spravedlivý a svatý.“ (Ef 4, 22-24)

To je velmi hluboká pravda! Je to logika vývoje nadpřirozeného života. „Pod nátlakem očišťování“, píše svatý Jan od Kříže, „se duše cítí zraněná a takříkajíc zničená silou lásky. Když je zahrnutá utrpením, Boží láska ji spíše zraní, neboť je v té chvíli citlivější a vroucnější.“ Oheň božské lásky se podobá přirozenému ohni, který postupně nejdříve dřevo vysuší, pronikne, a potom ho promění v sebe.

(Pokrok v poznání a v milování Boha jako charakteristika tohoto očišťování je právě to, čím se liší od jiných utrpení, které se mu v něčem podobají, jako např. deprese. Ty vůbec duši neočišťují, ale člověk je může snášet z lásky k Bohu a v duchu odevzdanosti do Boží vůle. Podobně i utrpení, která přijdou pro naši nedbalost v ctnostném životě nebo jako následek naší nevychované a pobouřené smyslovosti také nemusí duši očistit. Ale duše je může přijmout jako spasitelná pokoření za nedbalý život nebo jako napomenutí k nápravě.)

Bůh dopouští tyto zkoušky proto, aby pokročilé přivedl k pevnější víře, k silnější naději a k čistější lásce. Neboť je nutné, aby jejich duše patřila výlučně Bohu. Potom už rozumějí smyslu slov Písma svatého: „Jako zlato v peci je tříbil a jako zápalnou oběť je přijal.“ (Mdr 3, 6) „Ó, Pane, kéž nejsem zahanben, když tě vzývám. Spravedlivě skrýváš v úkrytu své tváře před vzpourou lidí. Sice jsem ve své úzkosti řekl: Jsem odstrčen z pohledu tvých očí. Přece jsi však vyslyšel hlas mé modlitby, když jsem k tobě volal.“ (Žl 30, 18-23)

Ale i tato krize je nebezpečná. Aby v ní člověk obstál, musí být velkodušný, obezřetný, musí často mít hrdinskou víru, naději proti beznaději, která se přemění v dokonalou odevzdanost. Pán potřeší orá duši, ale už mnohem hlouběji, tak hluboko, že se zdá, jako by duše byla zničená vnitřními souženými, o kterých často mluvili proroci, zejména Jeremiáš v třetí kapitole Nářků.

Kdo přežije tuto krizi duše, miluje Boha nejen z celého srdce a z celé duše, ale už i celou svou silou (Dt 6, 5; Lk 10, 27) a chystá se milovat ho i „celou svou myslí“, aby se ve vyšší části duše, která má vlastně všechno řídit, stal tím, kdo se „klaní v duchu a pravdě“.

(Reginald Garrigou-Lagrange OP)

POŘAD BOHOSLUŽEB

od 17. 8. do 24. 8. 2014

Liturgický kalendář	Místo	Čas	Úmysl mše svaté
20. neděle v mezidobí 17. 8.	Hustopeče	8:00	Za † Josefa Horáka, rodiče z obou stran a dvo
	Špičky	9:30	Za živé a † farníky a občany Špiček
	Bělotín	11:00	Za Antonína Perutku a ochranu pro živou rodinu
Pondělí 18. 8. <i>sv. Helena</i>	Černotín	14:00	Requiem za † Stanislava Řeháka
	Špičky	17:30	Na poděkování PB za 30 let manželství s prosbou o další Boží pomoc
Středa 20. 8. <i>sv. Bernard, památka</i>	Černotín	17:30	<i>Volná intence</i>
Ctvrtek 21. 8. <i>sv. Pius X.</i>	Bělotín	17:30	<i>Volná intence</i>
Pátek 22. 8. <i>Panna Maria Královna, památka</i>	Hustopeče	18:00	Za † Františku Zemánkovou
			Za † Zdeňka Rušara při nedožítých 90 narozeninách, za † manželku, jejich rodiče a živ. rod.
Sobota 23. 8. <i>sv. Růžena z Limy</i>	Špičky	18:00	Za † Jana Hýžu, živou a † rodinu a dvo
21. neděle v mezidobí 24. 8.	Hustopeče	8:00	Za Marii Váhalovou a Františka, za Annu Škařupovou a Františka a za Emila Olbricha
	Černotín	9:30	Za † Petra Šnejdrlu a živou a † rod. Šnejdrlou a Šindlerovu
	Bělotín	11:00	Za živé a † farníky
	Hranické Loučky	15:00	Za živé a † farníky a občany Hranických Louček

Sbírky:	Hustopeče	Špičky	Černotín	Bělotín
17. neděle v mezidobí	Kč 4.749,-	Kč 1.211,-	Kč 3.557,-	Kč 1.229,-
18. neděle v mezidobí	Kč 10.395,-	---	---	---
19. neděle v mezidobí	Kč 6.010,-	Kč 1.043,-	Kč 2.839,-	Kč 2.064,-

Všem dárcům upřímně Pán Bůh zaplať.

Tel. na faru: ☎ mobil: 733 741 614 a ☎ stabil: 581 626 040

🌐 Webové stránky farnosti: www.ihustopece.cz/farnost/

ANGELUS vychází pro vnitřní potřebu farností Hustopeče nad Bečvou, Špičky, Černotín a Bělotín v nákladu 330 kusů. Vydává P. František Antonín Dostál.